

از ایران داد در دنیا تراوید جهان مر هون ایران ایرانست جاوید سپس طومار زرین از گشودند زخاوه مشک بر کافور سودند او شتند آنچه را بی برده گفتهند بس آنکه روی در برده نهفتند

یک کنفرانس مهم ادبی

بروفیسور محترم و مستشرق شهری فرانسوی جناب مسیو (هانری ما-ه) چندی است بطوران ورود فرموده و چشم دل ادب و دانشمندان را بیدار خود روشن و شاد ساخته اند

(هانری ما-ه) در دانشتن السنه شهریه مخصوصا فارسی و عربی و شناختن ادب و شعر ای بزرگ فارسی زبان امروز در فرانسه بلگه در تمام اروبا بی نظیر و صدق این مدعای را کتابی که در شرح حال و زندگانی افتخار ملک فارس شیخ سعدی علیه الرحمه نگاشته گواه آستین است

این اوقات نیز بر حسب تقاضای بندۀ نگارنده و سایر رفقای ادبی در اظر گرفته است که شرح حال حکیم سخن سنج و استاد بزرگ (نظمی گنجوی قمی) را نیز در گتاب مخصوص نگاشته بزرگترین شاعر بشریت را به اروپا معرفی کند میهمان عزیز ما (هانری ما-ه) (خوش درخشید ولی دولت مستجل بود) یعنی از درخت برومندش هنوز دوستان میوه ادب نجیده بار سفر بر بست و و هزار قافله دل به مرآه بردا

آن سفر کرده که صد قافله دل همراه او است
 هر کجا هست خدا یا بسلام دارش
 مستشرق محترم در موقع اقامت طهران (گرچه مدت بی کوتاه بود)
 بر حسب تقاضای انجمن ادبی در سالن دارالفنون کنفرانس ۶۴می
 راجع بشعرا ای بارس و پاریس ایراد فرمود.
 در این کنفرانس اغلب ادبی و دانشمندان طهران حضور یافته و
 باهم به و شادمانی و گف زدن های پی در پی احساسات جميله و
 نطق بلیغ مستشرق معظم را تقدیر و استقبال میکردند.
 در خاتمه نطق، آقای ادیب السلطنه وزیر داخله و رئیس
 انجمن ادبی از مستشرق محترم هنام ادما و شعرای ایران اظهار
 خرسندی و امتنان فرمود.
 سپس آقای حاجی میرزا یحیی دوات آبادی خطابه بلیغی
 آمیخته با امتنان و تایید از مستشرق محترم ایراد فرموده و در
 پویشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
 پایان یک قطعه شعر شیوه از آثار خود انشاء کرد و با مسرت و
 کف زدن حضار مجالس ختم گردید.
 ماعینا این کنفرانس را که حاکی از وحدت افکار شعری
 فارس و فرانسه است برای استفاده ادبی دور وازدیک طبع و نشر
 میکنیم و در خاتمه قطعه آقای دوات آبادی و نیز قطعه شعرای
 که نیگارنده ارمغان در موقع ورود مستشرق محترم در انجمن ادبی
 ایران انشا کرده مینگاریم که بوسیله مستشرق محترم چنانچه شفاهها
 و عده فرموده اند روابط انجمن ادبی ایران با انجمنهای ادبی فرانسه

همواره محاکم و برقرار شده ادبی دو مات با چنین وحدت افکار و مشاهین از یک‌دیگر بتوانند استفاده و انتفاضه کنند.

کنفرانس

آقایان

انجمن ادبی ایران بندۀ را بدر خواست صحبت داشتن روابط ادبی بین ایران و فرانسه مفتخر داشت. خیلی مشکل است که این مطالب را بتوان در مدت یک‌ساعت مذاکره کردن خاتمه داد. زیرا مبحث بس طولانی است و چندین کنفرانس برای شرح این مسئله لازم است لذا باید امشب به کر قسمتهای مهم قناعت کنیم لابد تصدیق میفرمایید که تکلم داشتن در زبانی که عادت با ندارند حالی از اشکال نیست ولی حضرت اشرف آقای وزیر داخله فرموده ازد که بهارسی صحبت کنیم و در طول عرایض اشتباہی در تلفظ و با ساختمان جمل کل عبارات اتفاق افتد و آن طور که باید ادای حق زبان شیرین شما نشود عذر میخواهم و البته خواهید پذیرفت، عرب میگویید ۱ العذر عنده کرام الناس (قبول) امیدوارم که مراتب دوستی و عشق قابی خود را بتوانم راجع به ادبیات ایران معرفوض بدارم (عرض کردم که این مبحث خیلی وسیع است و برای آنکه مطالب مبحثهای بزرگ خوب فهمیده شوند و صحبت داشتن در آنها آسان و روشن باشد باید بقسمتهای چند آنها را تقسیم نمود و در هر قسمتی جداگانه حرف زد. و بنظر بندۀ مذاکرات امشب بقسمتهای ذیل

باید تقسیم شوند. اولاً مشابهت بین ادبیات ایران و فرانسه چنگوئی اندیاط آنها، ثانیا بیان کارها و اقداماتیکه برای شناساندن تمدن ایران در فرانسه بعمل آمد، هالا ذکر مثالهای چندی برای فهمیدن و دانستن شباهتیکه بین اشعار ایران و فرانسه موجود است.

اگرچه بحث در خصوص روابط سیاسی بین ایران و فرانسه موضوع مذاکرات مانیست لکن از ذکر مقداری از آن ناچار و مختصر اسفل اینکه در ایران و فرانسه از دو طرف رفت و آمد داشته اند یادداشت می‌کنیم. من جمله ارغون و تیمور لاطین ایران با پادشاهان فرانسه‌سفر و وزیر بدر بار یک‌کمیگر روانه گردند همینطور در زمان سلطنت اوی چهاردهم چندین‌سالی فرانسوی به دربار ایران آمد و از ایران هم سفیری Vresalli فرستاده شد. البته فراموش تقریباً اید که نایابون اول کاردان را با چندین صاحب‌منصبان نظامی بدر بار حاکمان مغفور اعلیحضرت فتحعلی‌شاه قاجار به‌اموریت فرستاد و روابط دولت‌ستانه بین این دو مملکت برقرار شد. همه میدانید که مستشرق بزرگ فرانسوی موسوم به *fugené doré* مساعی جمیله برای توشه عارف در ایران نمود و اوست که دولت فرانسه را مصمم داشت که ایجاد سفارت خانه دائمی در ایران بگند ورشته وداد را بین این دو ملت محفوظ دارد واقعاً اگر بنشود در دنیا دو مملکتی را که شبیه باشند در

ذوق و در تهدن باهم مقایسه نمایند باید ایران و فرانسه را انتخاب نمود. این مشابهت در ابساط ادبیات دو مملکت فوق الذکر کاملاً هم بود است که ذیلاً عرض خواهد شد. ادبیات شما از شاهنامه فردوسی که جنگهای ایران را با دشمنانش شرح میدهد شروع میشود ادبیات ماهم تقریباً مطابق همان زمان از Canson de Roland اشعار رولان که جنگهای فرانسه را با دشمنانش تقل میکند آغاز می نماید.

اشعار رولان اگرچه نسبت به شاهنامه مختصرند لکن از بابت حس وطن برستی خیلی بهم شبیه و از دیگر شاهنامه جنگهای تاریخی بزرگ رستم و افندیار و دیگر شجاعان ایران را بیان نموده و افتخارات تاریخی شمار از کرده است: اشعار رولان هم تاریخ جدیت و گوششها برادر زاده شارلمانی را Cuarlemapi برای جلو گیری کردن دشمنان و معانعه ایشان از تصرف خاک فرانسه اشعار میدارد و مرگ را بر عقب نشینی و فرار از دشمن ترجیح میدهد افسوس میخورم که وقت ندارم تا چند شعری از گفتهای رولان را با اشعار فردوسی مقایسه نمایم. با وجود این نهونه از اشعار رولان را عرض میکنم. مثلاً جنگی که بین شارلمانی Cuarlemani و اعراب اتفاق افتاده و شارلمانی برای خونخواهی برادر زاده اش آمده است این قسم نوشته شده: با اشاد فرمان نواختن شیبور داد و با سپاه بزرگ خود سواره در

تعقیب عربهای شکست خورده که فرار میکردند حرکت نمود و چون آمدن شب را مشاهده کرد بر علفهای سبز چمن فرود آمد و به سجده افتاد از خدا طلب کرد که آفتاب برایش توقف نماید تا شب دیر شود و روز مداومت کند. اینک فرشته که غالباً با او صحبت میکرد چنین امرش نمود که: سوار شو روز مداومت خواهد کرد و خدا میداند که بهترین سربازان فرانسه کشته شده اند و باید داد ایشان را سگیری. پس بادشاہ -وار شد و آفتاب توقف کرد عربها دائماً در فرار و فرانسویها در دنبال آنها مر کردند. پیشایش عربها رو دخانه عمیق و سیلابی است و چون کشتنی نداشتند خود را برو دخانه انداخته و غرق میشدند. و درجای دیگر این شاعر میگوید که فرانسویها و اعراب چه قدر خوب جنگ میکنند، نیزها و شمشیرها شکته میشوند و از دیدن سپرهای سقطه و شنیدن صدای جوشها و چکاچات سپرها با خودها و سربازانی که به زمین افتاده جان میپرندند و ناله میکرند درد بزرگی برای انسان حاصل میشود. علاوه بر شاهنامه اشعار دیگری که اثر افکار شعرای دیگری هستند و شیوه به شاهنامه نوشته شده اند در ایران وجود دارند از قبیل گر شاسب نامه - برزو نامه - سـمـنـامـهـ و غـيـرـ ذـالـكـ . ماـهـمـ هـمـ چـنـينـ غـيـرـ از اشعار رولان در ادبیات مانداریم شعرهای زیادی که جنگهای که بین شاهزاده های ایالت فرانسه اتفاق است حکایت میکنند . مثلا

اشعار *J Kaoul de Compraj* و مخصوصاً کتاب بزرگ لورن Lorrain که از چندین قسمتهای مختلفه مرکب است، بنده کتاب اوران را بر سایرین ترجیح میدهم زیرا تاریخ ایالتی که در آنجا نولد یافته ام بیان میکند. اشعاری که اخیراً ذکر کردیم از جنگها صحبت میدارد و میتوان آنها را باقمعتی از شاهنامه که از جنگ‌های ایران و افراسیاب حکایت میکند مقایسه نمود و در واقع یک وحشیگری شبیه بهم در اشعار فردوسی و شعرای فرانسه ذکر شده است. تمام این اشعار تقریباً در یک عصر در ایران و فرانسه تهیه شده اند و بنده بذکر مهمنات ایران آنها همین‌درازم زیرا باید چیزهای دیگری هم بعرض برآنم و این مسئله تعجیل امر را تقادراً میکند. از اشعار رزمی صرف نظر کرده و بقسم دیگر از آن متوجه

می‌شویم، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرنگی در ادبیات شما بعد از فردوسی حکیم نظامی است که زندگانی تازه با اشعار داده است. در فرانسه بعد از شعرای رزمی شعرایی که حوادث ناگوار عاشقهای خسته دل را را بیان میکنند بوجود آمدند، اگر شما قصه لیلی مجذون و خسرو شیرین را دارید ماهیم حکایت القاسم *Tucaszn de vlcoleth* و اشعار دیگری را که بهین رویه نوشته شده اند دارا هستیم. شما در ادبیات ایران بکتاب بزرگ که موسوم است به ویس ورامین خوشنودید، مطابق این کتاب ما هم در ادبیات مان داریم کتابی که همانقدر خوب و غم انگین

است و آنرا *Tlspn et Sseulk* مینامند. در این کتاب قصه دو عاشق
که تقدیر ایشان را بدشت داشتن هم و ادار کرده ولی از نفس
مدافعه میکنند تا آنکه مقابل وجود خود مقصرا نباشند گر شده
زیرا این عشق شبیه بود مثلا به عشق سودابه به سیاوش
علاوه بر این نظامی اسکندر نامه بنظم در آورده که کارهای
اسکندر کبیر را بیان میکند، ماهم بیان فرانسه رومان بزرگیکه
موسوم است به اسکندر نامه و حکایات این شخص مشهور را
ذکر میکند داریم، در اسکندر نامه نظامی اسکندر بقصد بدست
آوردن آب حیات غزیمت گرده است. همینطور در بعضی از اشعار
ما احوالات اشخاص بزرگی که در جتجه‌جی گنج معنوی رفته‌اند
مذکور است و بیان می‌کند که این گنج بدست نیامد مگر پاک
دامنی و ان دیگی یافتن به خدا و میتوانیم ثابت کنیم که اشعار
کتاب *Craal* Personal و کتاب *Kirie le Lam* Piepereme تقریبا همین افکار بیان
شده اگرچه عبارت بطرز دیگریست، کتاب بزرگ مارا که
مرگ است لاقل از بیست هزار بیت و موسوم است به
Rose گل نامه میتوان در مقابل معنوی قرارداد، آنگل که شاعر
از او صحبت می‌دارد گل است گه علامت عشق خدا پخش میتوان نامید

و بدست آوردن او برای عاشق میسر نشد. مگر بعد از رنج زیاد و این خیلی شبیه است به مقاماتیکه صوفی برای وصول به حق معتقد است. گل نامه مذکور هم عصر است با مذهبی و ملاحظه میفرماید که اجداد ما و شما در قدیم دارای افکاری بودند که بهم نزدیکی و شباهت داشتند. در همین قسم از ادبیات مذهبی شما کیتاب هائی از قبیل تذکرة الاولیا و نفحات الانس دارید که در آنها میتوان از زندگانی و احوال صوفیهای بزرگ شما مطلع شد. در ادبیات فرانسه ماهم مقدار زیادی از این کتب داریم که احوال و طرز زندگانی مقدسین و شهدای فرانسه را بیان میکنند. اگر فرقیکه وجود دارد عبارت از آن است که این قسم از ادبیات شما بشر نوشته شده و مال ما تقریبا تمام بشعر است. در ایران شعر از دیر زمانی شروع بنویشن دیوان گردیده اند و همیشه در بارگاه سلاطین و پادشاهان باقدر و منزلت بودند. در دربار سلاطین سامانی و غزنوی شعرا ای ذیل زندگی میگردند روید کی، کیانی، شهید بلخی، عماره، غزالک. همینطور تقریبا مطابق همان زمان شعر ایکه در فرانسه شعر و غزل را بنظم در میاوردند بحضور شاهزادگان محترم بودند. لابد میدانید که در آن وقت در فرانسه بدو زبان مختلف شعر میگفتند. در ایران هم شعرای کردستان بخوبی خودشان شعر میگفتند که مختلف است بازبان فارسی. و در فرانسه هم عده از شعر ای زبان پروانسال Provansal

شعر میگفتند ، میفرماید که چقدر این اشعار شbahat دارند بالشعاریکه در تصوف گفته شده‌اند اینک برای نمونه قدری از ترجمه آنها را عرض مینمایم :

KingsOn HillK p 83

عشق چین از رگیست و بقدرتی همیس است که هر باری را سبک میگند عشق انسان را به عملیات و میداره و همیشه اسباب آن میشود که عاشق تکمیل و هقام بلند تری را آرزوی میگند همچ چیز شیرین تر قویتر رفیعتر ، وسیعتر ، کاملاًتر و بهتر در آسمان و زمین از عشق نیست . عشق اندازه وحدتی ندارد . عشق نگینی و زحمت راحس نمیگند و بیشتر از آنجه که قادر دارد دارد طب میگند و همچ چیز را میحال نمیداند و گمان میگند که هر کاری ممکن است . در عشق بدون درد زندگی نتوان کرد ، آنکه که نتواند رنج بسکشد و نتواند مطابق میان دوست رفاقت کند قابل آن نیست که عاشق نامیده شود .

مشاهده فرمودید که چقدر فکر شurai بروانس Provenc شbahat دارد بفکر اهل تصوف و به اینجهت مقایسه اشعار ایران و فرانسه به موقع و به جاست و اینظر اشعار بروانس را Provenc نزدیک بدو قرن شurai شمال فرانسه نقلید کردند و در این مدت در مملکت ما اشعاری بوجود آمدند که بعنینه مانند اشعاری بودند که در مملکت شما راجع به تصوف گفته شده‌اند .

در ادبیات شما یک قسمتی موسوم است به «نظره و نویسته» معروف این قسمت اسدی طوسی است.

تصور نظرماید که مناظره فقط در ادبیات ایران وجود داشته باشد زیرا ماهم در ادبیات فرانسه این قسمت را که بزبان خود Tenson مینامیم دارا هستیم، افسوس میخورم که در طهران توانستم کتابی که مشتمل بر Tenson باشد بیابه تا بتوانم شباهت قریبی که بین مناظره و Tenson وجود دارد عرض کنم.

بالاخره در ادبیات قدیم شما در کتاب هایی که به تأثیرنوشه شده اند تاریخچه های هستند که مخصوصا از احوال حیوانات صحبت میدارند مثل مرزبان نامه. ماهم مرزبان نامه خودمان را داریم که موسوم است به روباه نامه Roman De Renard و همیشه فریاد میخواهیم.

از طرف دیگر اشاره که بیش ممکن موسوند به Padlighainp خیلی زیادند مثل مجموعه قصص و حکایات شما. در این موضوع خیلی مختصر شباہتی که در افکار La Fontaine لافونتن و عدی یافت میشود بحضور تان ذکر میکنم بجهت آنکه آنقدر وقت نداریم که برای شرح این قسمت بطور کامل کافی باشد. عدی و La Fontaine هر دو با فضاحت و لطف و سادگی تکلام کرده اند و میتوان گفت که زندگانی را این دو شخص بزرگ یک قسم فهمیده و بیان نموده اند.

در اشعار نزرك مثل رولان و لوران و دیکران که قبل
شرح رفت حالت توانگران و نظامیان مذکور بود ، اما در کتب
که عبارت است از قصص کوچک احوال فقرا و مردمان Fadliam
ضعیف را مینمایند . و در واقع این حکایات غالباً راجع به اشخاص
بازاری و مردمان معمولیست که در کتابهای شما مثل جامع التعلیل
متلا زیاد است . از دو طرف یک خیال شوختی و حتی مسخرة
نوشتۀ شده . اما این مسخرة سوء قصدی نداشته و فقط ذکر
عادات مردم را کرده بدون آنکه آنها را انتقاد نماید . خلاصه بیش
شما و از دما یک ملایم و یک ادبی حیکم‌فرمای بوده و هیچ وقت
فکر خشن و موذی در این دو ملت یافت نشده .

از این مرحله که بگذریم بشکل جدید دیگری در
ادبیات برمیخوریم نه تنها در فرانسه بلکه در این این هم و آن عبارت
است از تیاتر . تیاتر در ایران ^{پوشکار علوم انسانی و مطالعات اسلامی} در قرن شانزدهم شروع شد و در ابتداء
نمایش های مذهبی را بعرض تعاشا در می آوردند . و از وقتی
که مستشرق فرانسوی معروف به Chobyko ترجمه کرد تعزیه را
که درین شما معمول بود این قسم از تیاتر که در پیش ما Ragédje
ترآژدی نام دارد شهرت زیادی یافت . این تیاتر غم انگیر در فرانسه
مطابق قرن ششم هجری شروع شد و مثل یايش شها نزد ماهم در
آغاز کار مذهبی بود و در جلوی دروازه معبدها و کلیساها تیاتر
را نمایش میدادند آیا می دانید که در این تیاتر ها چه قطعه هایی

را بازی میگردند ؟ در یکی از آنها تاریخ آدم و حوا و در دیگری درد ورنجی که اولیاء و شهداء از ظالمین میگشیدند نشان میدادند مشاهده فرمودید که چه قدر مشابهت بین ادبیات شما و ما یافت میشود . و باید این نکته را هم خاطرنشان کرد که این شباهت بدون آنکه ادبی این دو ملت قصیدی داشته باشند حادث شده برای آنکه ادبیات ایران و فرانسه نسبت بهم تأثیراتی پیدا کنند و شعرای این دو مملکت اشعار یکدیگر را تقلید نمایند قدری صبر لازم است واضح است که امروزه ترتیب انشاء در ایران مخصوصا جریده نگاری خیلی نزدیک شده به طرز انشاء فرانسه و همینطور در فرانسه تأثیر زیادی طریقه انشاء فارسی پیدا کرده و چیز نویسها تقلید میگنند . سه قرن میگذرد از وقتی که Du Rigo Du Rigo گلستان سعدی را به فرانسه ترجمه کرده و در این مدت ذکر کردن اسمی کسانی را که در فرانسه شاعر بزرگ شمازال تقلید کرده اند وازانشاء او استفاده نموده اند اسباب طول کلام میشود : با وجود این دو نفر از این نویسنده هارا عرض میکنم مثلا Saint Landert روش سعدی را در کتابی که نوشته و امروز کمیاب است تقلید کرده است (طبقه دارد)

احزاب سیاسی و انقلاب روسیه

سویاالیستهای انقلابی

پر و کرام سویاالیستهای انقلابی در چندین قسمت شباهت